

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 81 (3)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1. Avgusta 1926.

PATENTNI SPIS BR. 3752

Villehad Henrik Forssmann, direktor fabrike, Köhln na Rajni.

Postupak za utiskivnaje žigova-pečata na predmete svih vrsta.

Prijava od 13. maja 1924.

Važi od 1. marta 1925.

Traženo pravo prvenstva od 14. maja 1923. (Nemačka).

Za obezbeđenje zatvaranja pisma, paketa, boca ili drugih sudova a u cilju dokazivanja proizvodstva i t.d. do sada su upotrebljavani ili žigovi-pečati, od laka za pečenje ili tome slično, koji su utiskivani pomoću pečata time što se isti rastopi toplotom, ili su se upotrebljavali žlgovi-pečati od hartije premazane lepilom, koji su se bez toplote već samo kvašenjem lepili, stavljali na podlogu, koja se osigurava sa ili bez pečatenja. Pečati od laka imaju tu veliku nezgodu, bez obzira na njihovu teškoću izrade i male trajnosti, što se mogu u cilju prevare lako pomoću zagrejanog oštrog noža, skinuti i posle ponovnog zagrevanja ponovo zalepiti bez povrede. Lepljivi pečali-žigovi mogu se osigurati samo pečatenjem, koje duboko zadire u predmet za obezbeđenje, što se može izvesti samo kod podloge od hartije ili tome slično, sa tankim slojevima.

Pronalazak se odnosi na pečat žig, koji se usled svoje izrade i načina upotrebe može lako prilepiti na stvarima, koje se osiguravaju, i koji daje najveću moguću sigurnost protiv neovlašćenog i zlonamernog uklanjanja. Taj se rezultat postiže time, što pečat-žig ima belančevinastu podlogu, koja se obično električni zagrevanim pečatom postavlja na predmet, koji se pečati, pri čem belančevina, koja se prvo rastopi i potom stvrdne, trajno vezuje gotov pečat sa podlogom. Takav pečat-žig ne iziskuje ovlaživanje i onemogućavanje uklanjanja gotovog pečata a da se to ne primeti, jer stvrdnuta belančevina jednom

dobiveni oblik zadržava stalno te se prema tome odlepljivanje pečata može vršiti samo silom.

Kao glavni materijal za ovaj žig-pečat upotrebljava se na pr. brašno ili neke mineralne materije na pr. kreda, kojoj se daje dovoljno primese u belančevinastoj materiji, da bi se dobilo opisano dejstvo. Na primer uzima se pšenično brašno koje se dopunjavanjem sa belančevinom izmeša u žitku kašu i razvije u tanki sloj. Ovaj tanak sloj brašna suši se na podesni način na pr. pomoću vrelih ploča, i potom seče u lukove podesne veličine, koji se dele po veličini koja odgovara poljima pečata-žiga, na pr. probijanjem.

Korisno je, da se osnovnoj materiji za žig-pečat dodaju lakve materije na pr. drvo, koje pri zagrevanju pečatom menjaju svoju boju i time stvaraju приметni ogoreli znak pečata.

Da bi se sprečilo lako, neprimetno odsecanje pečata načinjenog od pečata-žiga kao i naknadno dokrpljivanje pečatnih delova korisno se umeće na poznati način, u žig-pečat umetak od otpornog materijala na pr. u obliku sitno-rupastog metalnog sifa metalne trake ili tome slično.

Zatim je korisno, da se ivica pečata štambilja, koji služi za udaranje ovog žiga-pečata načini tako, da gotovo pečati po svojoj spoljnoj ivici dobiju radialna rebra ili šiljke, koji onemogućavaju skidanje pečata, a da se odmah ne uvidi povreda istog.

Pošto vrsta biljnih i životinjskih belančevina nije jasno određena, izrično naglašujemo, da su belančevine, u smislu ovog pronalaska, sve one organske materije, koje se pri zagrevanju manje ili više privremeno pretvaraju u tečnost i potom stvrdnjavaju.

Ovi pečati-žigovi mogu se upotrebiti, razume se, i za plombe, za osiguranje zaveza i tome slično, pri čem se pri pečatenju pečat-žig vezuje u jednu celinu sa jednom podlogom, koja odgovara u obliku svome za vezu ili tome slično, sa kapislom i t. d.

Patentni zahtevi:

1. Postupak za utiskivanje žigova-pečata na predmetima svih vrsta naznačen time, što ima kalup od belančevinaste materije, koji se pomoću zagrejanog pečata utiskuje na predmet, koji se osigurava, pri čemu belančevina, koja se prvo pretvara u tečnost pa potom stvrdnjava, trajno spaja gotov pečat sa njegovom podlogom.

2. Postupak po zahtevu 1, naznačen time što osnova materije za pečat-žig sadrži takve materije na pr. drvo, koje pri svom zagrevanju pečatom menjaju boju i time stvaraju primelno zagoreli znak pečata.

PATENTNI SPIS BR. 3752

Villehad Henrik Forsmann, direktor fabrike, Köhn na Rajni.

Postupak za utiskivanje žigova-pečata na predmete svih vrsta.

Važi od 1. marta 1925.

Prijava od 12. maja 1924.

Trgovačko pravo prijavljeno od 14. maja 1925. (Nemačka).

Dobiveni oblik zadržava stalno te se prema tome odležavanje pečata može vršiti samo silom.

Kao glavni materijal za ovaj žig-pečat upotrebljava se na pr. prašno ili neke materijalne materije na pr. kreča, kojoj se daje dovoljno primese u belančevinasto materijal, da bi se dobilo opisano dejstvo. Na primer uzima se pšenično prašno koje se dopunjavanjem sa belančevinom izmeša u žiliku kašu i razvije u tanki sloj. Ovaj sloj na sloj prašna suši se na podestni način na pr. pomoću vrelih ploča, i potom seče u lukove podesne veličine, koji se dele po veličini koja odgovara poljima pečata-žiga, na pr. propisanim.

Korisno je, da se osnovnoj materiji za žig-pečat doda i lakve materije na pr. drvo, koje pri zagrevanju pečatom menjaju svoju boju i time stvaraju primelno ogoreli znak pečata.

Da bi se sprečilo lako, neprimetno odsecanje pečata načinjenog od pečata-žiga kao i naknadno doktrpljavanje pečatnih de- lova korisno se umeće na pozadi način, u žig-pečat umetak od otpornog materijala na pr. u obliku silno-krupnog metalnog sloja metalne trake ili tome slično.

Žalim je korisno, da se ivera pečata štampilja, koji služi za udaranje ovog žiga-pečata načini tako, da gotovo pečati po svojoj spoljoj ivici dobiju raskladna rebrasta ili šiljke, koji omogućavaju skidanje pečata, a da se odmah ne uvidi povreda islog.

Za obezbeđenje zatvaranja pisma, paketa, čuara ili drugih sudova u cilju dokazivanja proizvodstva i t. d. do sada su upotrebljavani ili žigovi-pečati, od laka za pečenje ili lome slično, koji su utiskivani pomoću pečata time što se isti rasloji toplom ili su se upotrebljavali žigovi-pečati od hartije premaxane lepilom, koji su se bez toplote već samo kvašenjem lepili, stavljali na podlogu, koja se osigurava sa ili bez pečatila. Pečati od laka imaju u velikom neredu, bez obzira na njihovu teškoću izrade i male trajnosti, što se mogu u cilju prevare lako pomoću razređenog oštrog noža, skinuti i posle ponovnog razređivanja ponovo zalupati bez potrebe. Lepilivi pečati-žigovi mogu se osigurati samo pečatenjem, koje duboko zadire u predmet za obezbeđenje, što se može izvesti samo kod podloge od hartije ili lome slično, sa lankim slojevima.

Pronalazak se odnosi na pečat žig, koji se uzelo svoje izrade i načina upotrebe može lako prilagoditi na stvarima, koje se osiguravaju, i koji daje najveću moguću sigurnost protiv neovlašćenog i zloupotrebe tog upotrebljanja. Taj se rezultat postiže tim, što pečat-žig ima belančevinastu podlogu, koja se obično električno zagrevanim pečatom postavlja na predmet, koji se peče, pri čem belančevina, koja se prvo rasloji i potom stvrdne, trajno vezuje gotov pečat sa podlogom. Takav pečat-žig ne iziskuje održavanje i osiguravanje u skladu sa gotovim pečatom a da se to ne primeti, jer stvrdnula belančevina jednom